

ANUNȚURI

Manuale studiu biblic. La standul de cărți din hol puteți achiziționa noile manuale de studiu biblic pentru perioada iulie-decembrie 2024.

Colectă specială tabără Oltenia. În cadrul serviciilor de astăzi, va fi o ocazie de a contribui financiar pentru tabăra pe care biserica noastră o organizează în Oltenia, în perioada 15-21 iulie.

Astăzi, ora 14:00, **Robert Jurca și Selena Popuțe își vor uni destinele** la Biserica Betel. Le dorim "casă de piatră" și multe binecuvântări!

LA MULȚI ANI!

Aldea Olga	Matei Lidia
Bahnean Gavril	Mitroi Maria
Bejinar Mărioara	Neagoe Alexandru
Boda Sara	Oberșterescu Diana
Costea Paul	Pădurean Ileana
Costea Virgil	Puşcaş Maria
Despău Ioan	Rediș Denis
Dida Irina	Savcovici Maria
Dieac Emilia	Sohoreanu Alisa
Dumitrescu Valentin	Toma Paul
Fiertu Robert	Trandafiroiu Dan
Gordan Icoana	Ursulescu Alin
Lela Rozalia	Zburliș Anca

Motive de RUGĂCIUNE

Biserica Betel din Voiteg la 30 de ani. Să ne rugăm pentru Biserica din Voiteg care sărbătorește azi 30 de ani de la înființare. Ne rugăm totodată și pentru echipa de tineri care împreună cu fratele păstor Ioan Bugnărug, va sluji cu acest prilej.

Tinerii care săptămâna viitoare vor fi plecați în misiune în Oltenia.

TABĂRĂ PENTRU TINERI

Scanați codul QR pentru înscriere. Avansul este **300 lei** și va fi colectat de fr. Tibi Janai urmând ca restul să fie achitat în tabără.

DISCERNĂMÂNT SPIRITUAL
Tabăra Comunității Baptiste Timișoara

Locație
Tabăra Creștină Brădățel

Perioadă
26-31 Aug

Vârsta
15+

Taxă
825 lei

înscriere

CBCB

DUMINICĂ

09:30-09:55

Rugăciune

10:00-10:55

Studiu biblic

11:00-12:15

Serviciu divin:

Cor mixt | orchestră
Mesaj: Ioan Bugnărug

*Adunarea celor
neprihăniți (I)
(Apocalipsa 2:1-7)*

16:00-18:00

English service:

Worship | message

18:00-20:00

Serviciu divin:

Cor mixt
Mesaj: Alex Neagoe

*Poporul Domnului
la Mara
(Exod 15:22-26)*

JOI

19:00-20:30

Serviciu divin:

Fanfară

Mesaj: Petru Bulica

*“Vegheați dar cu luare aminte
asupra sufletelor voastre,
ca să iubiți pe Domnul
Dumnezeul vostru.”
Iosua 23:11*

Buletin duminical | AN XXV

Nr. 28 | 14.07.2024

BISERICA CREȘTINĂ BAPTISTĂ NR. 1 BETEL TIMIȘOARA

Str. Ady Endre 20 Timisoara | 0256 491918 | betelbaptist@gmail.com

www.betel.ro

Biserica Baptistă Nr.1 Betel

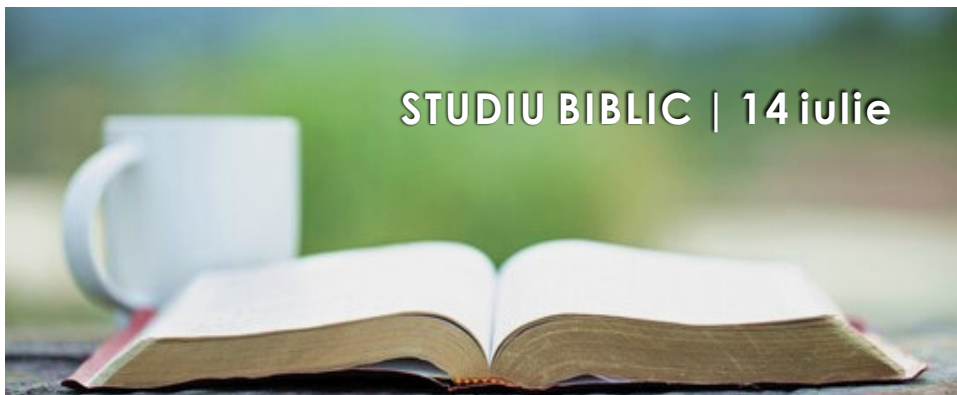

tineretbetel

Biserica Betel

Responsabilitatea slujitorului lui Dumnezeu

Text: Neemia 2:1–20

În primul capitol al cărții lui Neemia am văzut cum trebuie să fie un om al lui Dumnezeu în raport cu prioritățile de acțiune și trăire. Capitolul al doilea ne prezintă modul în care un asemenea om își realizează scopurile, rămânând un om responsabil în tot ceea ce face. Capitolul debutează cu un reper cronologic: „În luna Nisan, anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxe” (2:1). Această mențiune calendaristică nu doar că plasează capitolul în luna marelui praznic al Paștelui, ci ne indică și faptul că trecuseră patru luni de la evenimentele din capitolul 1 (vezi 1:1). Deși Neemia văzuse cât de mare este nevoia de a acționa, el nu a forțat lucrurile, ci a așteptat timpul potrivit rânduit de Dumnezeu. Această introducere în ceea ce urmează în capitolul al doilea, indică spre atenția și grija pe care Neemia le avea, înainte de a face orice lucru, spre împlinirea a ceea ce „îi pusese Dumnezeu în inimă” (2:12). Acțiunea responsabilă a lui Neemia poate fi observată în trei domenii majore ale acțiunii sale: (1) relația cu împăratul, (2) relația cu lucrarea și (3) relația cu poporul său.

1. Neemia și împăratul (2:1–10)

Cadrul narativ de la începutul capitolului al II-lea îl determină pe cititor să observe intervenția mâinii lui Dumnezeu și împlinirea planului pe care Dumnezeu l-a avut cu Neemia. Neemia nu știa care va fi deznodământul situației dificile în care s-a trezit. Preocupat cu veștile triste primite, cu nevoile mari și cu starea nenorocită a poporului său, Neemia s-a prezentat cu o figură tristă în prezența împăratului, ceea ce nu mai făcuse niciodată înainte. Înfațșarea tristă pentru cineva ca el, din imediatul anturaj al marelui rege, putea fi interpretată ca o supărare manifestată față de acesta sau ca o preocupare cauzată de existența unui complot. Așadar împăratul are motive serioase să îl întrebe despre motivul tristeții, observând în mod corect că din moment ce curteanul său nu este bolnav, tristețea trebuie să aibă la bază o stare interioară, a inimii. Iar reacția lui Neemia este pe deplin justificată: „m-a apucat o mare frică” (2:2). El nu se ferește însă să răspundă onest atunci când împăratul îi cere o explicație despre starea sa de tristețe. Nu caută răspunsuri alternative, ci prezintă deschis motivul frământării sale, anume, starea dezolantă a Ierusalimului. Însă din situația delicată în care s-a aflat Neemia și din schimbul de cuvinte între el și împărat desprindem cel puțin două lecții practice.

Prima lecție oferită prin această scenă este despre importanța rugăciunii (2:4). Împăratul se dovedește a fi neașteptat de deschis și de cooperant cu solicitarea lui Neemia. Și totuși Neemia nu se grăbește să dea curs cererilor sale imediat, ci mai întâi a rostit o rugăciune care reflectă dependența de Dumnezeu și recunoașterea valorii pe care o are comunicarea noastră cu El.

În al doilea rând, observăm că ar trebui să fim pregătiți pentru oportunități spontane și momente cheie pe care Dumnezeu le poate aduce în calea noastră. Întrebarea împăratului era foarte concretă: „Ce ceri?” Iar Neemia avea cererile pregătite. Rugăciunea și pregătirea merg mână în mână și în acest caz. Cererile lui Neemia erau foarte curajoase, deoarece același împărat este cel care a oprit lucrările la Ierusalim (Ezra 4). Prima cerere a fost să fie trimis în Iudea cu scopul de a rezidi. În cazul acestei cereri este limpede că Neemia a fost pregătit nu doar în privința scopului pe care îl avea, ci și în privința duratei pe care o va avea misiunea sa (2:6). A doua cerere a lui Neemia reflectă iarăși prezența unui plan făcut în gândirea sa. El a solicitat două tipuri de scrisori: una prin care să aibă drept de călătorie și liberă trecere (2:7), iar alta pentru a putea solicita materiale de construcție de la slujbașii imperiali (2:8). În finalul acestei secțiuni a narațiunii se precizează că Neemia chiar a avut nevoie de aceste scrisori, iar la sosirea lui se semnalează deja prezența oponentilor, care nu doreau binele poporului Iudeu.

2. Neemia și lucrarea (2:11–16)

A doua secțiune a acestui pasaj se concentrează asupra modului în care a acționat Neemia atunci când a ajuns la Ierusalim și intenționa să ceară începerea lucrărilor. El a dovedit prudență și tact în felul în care a trecut la punerea în practică a planului cu care venise la Ierusalim. Nu a dorit să facă declarații pretențioase sau pompoase, iar o agitație socială nu l-ar fi ajutat la împlinirea scopurilor sale. Pe de altă parte, el era conștient de prezența vrăjmașilor, care ar fi aflat de intențiile sale și ar fi căutat mijloace de a-i sta împotriva. În orice caz a fost o dovadă de înțelepciune din partea lui faptul că a dorit mai întâi să aibă propria imagine asupra situației, să cunoască natura problemei, locurile vulnerabile și probabil o listă a priorităților în acțiunile pe care intenționa să le facă.

3. Neemia și poporul (2:17–20)

Misiunea lui Neemia nu a fost deloc ușoară. Nu vorbim doar despre dificultatea efortului care urma să fie depus pentru reconstrucție, ci mai ales despre oamenii cu ajutorul cărora urma să fie dusă lucrarea la bun sfârșit. Relația lui Neemia cu poporul reflectă o abordare graduală și plănuită a poporului, așa încât lucrarea să poată începe. Neemia a provocat o discuție deschisă asupra condițiilor și a împrejurărilor în care se afla Ierusalimul (2:17a). Apoi, după această constatare a urmat provocarea: „veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului”. Expresia „zidul Ierusalimului” are în ea însăși o semnificație aparte. Vorbim aici despre un apel la sentimentul național și spiritual al poporului. Provocarea lui Neemia a fost explicită. Apoi a urmat motivația, „ca să nu mai fim de ocară” (2:17c). Ocară la care face referință Neemia are o conotație națională, iudeii fiind într-o stare umilitoare în urma faptului că locuiau printre dărâmturi, dar și o conotație spirituală, deoarece dărâmturile purtau urmele judecării lui Dumnezeu. Ridicarea zidurilor le oferea ocazia să ridice capul în fața altor națiuni și să lucreze în vederea apropierei lor de Dumnezeu. În finalul lecției noastre, trebuie să mai remarcăm nevoia de încurajare a poporului în fața apariției împotrivoritorilor care doresc să pună piedici și să descurajeze. Neemia și-a înțeles rolul său de lider și în această privință, iar baza încurajării pe care el o oferă poporului este în încrederea pe care trebuie să o aibă în Dumnezeul cerurilor.